

[Prieme.]

Synspunkt, som man fra socialdemokratisk Side ser paa f. Eks. Fagforeninger og Arbejderlønninger.

Det ærede Medlem sagde, at Købmændene ikke vilde være tilfredse med den Pris, der bliver fastsat. Men jeg har ikke ønsket, at der skulde fastsættes en urimelig Pris, men tværtimod en Pris, som i nogen Maade kunde siges at dække de Omkostninger, man nu engang har i Detailhandelen paa Sukker. Det ærede Medlem Hr. Hauge ved, at de Omkostninger, der var i Detailhandelen, var ca. 15—20 pCt., og en Avance af den Størrelse vilde jeg finde rimelig.

Anden Næstformand (Vanggaard): Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Hauge): Jeg har virkelig heller ikke sagt, at det ærede Medlem vilde have en urimelig Pris fastsat; men jeg har sagt, at det ærede Medlems Krav om Fastsettelse af en Minimumspris paa Sukker i Butikkerne vilde føre til, at Sukkerpriserne blev forhøjet. Det tror jeg, det ærede Medlem ved Overvejelse vil give mig Ret i.

Det ærede Medlem undrede sig over, at jeg kunde indtage det Standpunkt, jeg gjorde, over for det Krav, der var fremsat, fordi Socialdemokraterne er Tilhængere af, at Arbejderne ikke gaar imod hinanden med Hensyn til Betaling for deres Arbejde. Det Spørgsmaal synes mig ikke at have nogen som helst Forbindelse med det, der foreligger. Købmændene har deres Organisationer, og intet forhindrer Købmændene i at træffe de Aftaler indbyrdes, som er rimelige; men en meget væsentlig Del af Købmændsstanden mener ikke, at det er i dens Interesse at faa fastsat saadanne Minimalpriser, fordi den i Konkurrencen — og Konkurrencen skulde vi ikke helt have afskaffet, det vil det ærede Medlem sikkert heller ikke være med til — bruger Sukkeret som Reklamemiddel, sætter en lavere Pris paa Sukker i Haab om at kunne holde Kunderne til sig og paa andre Varer tjene en større Avance. Dette har jeg ikke ment, der var Rimelighed for os i at gaa imod. Der har ikke foreligget nogen Klage over for mig i den Tid, jeg var Handelsminister, som kunde begrunde Minimalpris paa Sukker

i Butikkerne, naar saa mange af Købmændene handlede, som de gjorde; thi Minimalpriser vilde uvægerligt føre til Forhøjelse af Sukkerpriserne.

Anden Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.

Prieme: Et af de sidste Lovforslag, vi har faaet forelagt i dette høje Ting er Lovforslaget om Prisaftaler. Nu henviser det ærede Medlem til, at Detailhandlerne altsaa i Strid med denne Lov og dens Hensigt kan aftale, hvilke Priser de vil tage for Sukker. Jeg er lidt forbavset over det ærede Medlem Hr. Hauges Argumentation. Det ærede Medlem Hr. Hauge mener, at Sukkerpriserne vil stige. Det, jeg har ønsket at fastslaa, og det, der for mig er en Kendsgerning, er, at medens man fra Fagforeningernes og fra Socialdemokratiets Side forstaar at værne og varetage Arbejdernes Interesser, hvis der er nogen, der underbyder med Hensyn til Arbejdsløn, saa har man her en bestemt Del af Samfundet, Detailhandlerstanden, hvor nøjagtig det samme Forhold gør sig gældende, og hvor man kunde forvente det samme Synspunkt anlagt, hvis det ikke var en saa udpræget partipolitisk Regering, der sad ved Styret, som det er. Men det gør man ikke. Jeg konstaterer det, og jeg beklager det.

Første Næstformand (Vanggaard): Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Hauge): Det ærede Medlem sagde, at det var forunderligt, at jeg gik imod hans Forslag, eftersom jeg var Tilhænger af det Forslag om Prisaftaler, som nu er til Behandling i et Udvalg, fordi der i dette Forslag, efter det ærede Medlems Udtalelser at dømme, skulde være et Forbud mod Prisaftaler. Men det er jo en Misforstaaelse. Der er ikke noget Forbud i dette Lovforslag mod Prisaftaler. Der er en Bestemmelse i Lovforslagets § 8, efter hvilken Prisaftaler skal registreres, skal meddeles til Ministeriet. Men Lovforslaget indeholder intet som helst, der kan tydes paa den Maade, at det skulde være forbudt for Fremtiden at træffe rimelige Aftaler om Priserne paa de forskellige Varer.